„Danskeren",

et ugentlig Nyheds- og Oplysnings-blad for det danske Folk i Amerika.

Udgivet af

DANISH. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

„Danskeren" udkommer hver Onsdag.

Pris pr. Aargang i de Forenede Stater $1.50; til Udlandet $2.00.

Blr det betales i Forskud. Bestilling, Betaling, Adresseforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebr.

Redaktør: Harald Jensen.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at faa Oplysninger om det annoncerede, bedes de altid omtale at de saa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Nytte.

Almanak.

Aar efter Kristi Fødsel 1900.
Aar efter Verdens Skabelse 5900.
Aar efter Reformationen 383.

Oktober. — 31 Dage.

Sidste Kvarter d. 15. Kl. 5,7 Fm.
Nymaane d. 23. Kl. 8,43 Fm.
Første Kvarter d. 31. Kl 3,39 Fm.

14 S.	18. S.e. / H. Tfh.	G.T.: 1Kor.1,4-8, Matth 22,34-46 / N.T.: 1 Joh. 3, 1-8, Joh. 15, 1-17
15 M		
16 Ti.		
17 O.		„I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt Eder og sat Eder at I skulle gaa hen og bære Frugt.
18 To		
19 F.		
20 L.		
21 S.	19 S.e. / H. Tfh.	G.T.: Eph. 4, 22-28, Matth. 9,1-8 / N.T.: 1Kor.12,12-27, Joh.1,35-52
22 M		
23 Ti.		
24 O.		„Vi have fundet Messias (hvilket er udlagt: Kristus). Og han førte ham til Jesus."
25 To		
26 F.		
27 L.		
28 S	20. S.e. / H. Tfh.	G.T.: Eph.5,15-21, Matth.22,1-14 / N.T.: Rom.11,25-32, Matth21 28-14
29 M		„Derfor siger jeg Eder, at Guds Rige skal tages fra Eder og gives et Folk, som skal bære dets Frugter."
30 Ti		
31 O.	Den luth. Reformations Fødselsdag (1517).	

November. — 30 Dage.

Fuldmaane d. 6. Kl. 6,16 Eftm.
Sidste Kvarter d. 13. Kl. 9,53 Eftm.
Nymaane den 22. Kl. 2,33 Fm.
Første Kvarter d. 29. Kl. 0,51 Eftm.

1 To		
2 F		„Frygt ikke, tro ikkun".
3 L.		
4 S.	Alle Helgens D. /	G.T.: Aab 7,1-12. Matth 5,1-12. / N.T.: Aab.21,1-7. Matth.5.13-16.
5 M.		
6 Ti.		
7 O		Og Gud skal aftørre hver Taare af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorrig, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det Første er veget bort.
8 To.		
9 F.		
10 L.		

„Mester, hvilket er det store Bud i Loven?

Men Jesus siger til ham: Du skal elske Herren din Gud i dit ganske Hjerte, og i din ganske Sjæl og i dit ganske Sind.

Dette er det første og store Bud; Men det andet er ligesom dette: Du skal elske din Næste som dig selv".

Matth. 22, 36—39.

Læserne gøres opmærksom paa den Serie Samtaler i jydsk Landsmaal, som er paabegyndt i dette Nr. af „Danskeren".

Den hele Serie danner en sammenhængende Fortælling gennem Samtaler, mesterlig gengivne fra det daglige Liv.

Forfatteren Lærer N. Christiansen er en vel kendt Gengiver af saavel Sprogformen som selve det daglige Livs Indhold i jydske Bønderkredse.

At der tillige ligger et helt og fint Kulturbillede gemt i disse Samtaleskitser, som har sin Baggrund i det nutidige religiøse Liv i Danmark, vil en opmærksom Læser snart opdage til sin store Glæde og Berigelse.

— „Danskeren" fra nu til 1ste Juli for $1.00. For 15c. ekstra vil vi sende Dem Bogen „Danske i Amerika" af P. S. Vig. Denne Bog omhandler Stykker af den danske Udvandrings Historie, særlig den ældre, samt en Oversigt over Danskernes Antal og Udbredelse i De Forenede Stater.

Den store Ulykke.

Dansk Hjælp til danske.

Der er nu indkommen $808.23 til de nødlidende danske i Arcola, Texas — og denne rundelige og rigelige Gave, som „Dsk."s Venner rækker Landsmændene dernede, er samlet fra mange Hænder rundt om i De Forenede Stater. Der er kommen Gaver fra Osten og fra Vesten, fra Norden, og fra alle de centrale Stater, der i særlig Grad er bleven Danskernes Hjem herovre.

Det tør ogsaa tros, at der er Hjerter bag ved de mange, store eller smaa Gaver, — Hjerter, som er strømmede over med Kærlighed til de saa haardt hjemsøgte Landsmænd nede i Texas i Nybygden.

Idet vi da paa „Dsk."s Vegne takker for den rigelige Gave, sker dette dobbelt hjerteligt, fordi vi ogsaa gennem denne Indsamling kender det friske Pulsslag af Folkekærlighedens store Hjerte, der herovre slaar vidt og stort i Samfølelse, Samlidelse og Samglæde med, hvad der times vort danske Folk.

Dobbelt hjerteligt dog, fordi vi tør tro, at det dansk-lutherske Kirkefolk, der er Nutidsbilledet af Aarhundredernes danske Folketanke, har været nidkært efter at vise Barmhjertighed, fordi „mig er Barmhjertighed vederfaren".

Saa ofte stod i vore Dage Kirken tilbage, hvor Humanitetens Apostle hjalp. Nu hjalp det dansk-lutherske Kirkefolk, da Nødraabet lød.

Vi har gjort det i Herrens Navn, han vil velsigne baade Gaven, Giverne og Modtagerne. Og saa vender vi os atter med fornyet Styrke til — under Glæden over at: „Saligt er det at give; bedre end at tage" — vor Kirkes Gæld, den maa dækkes. Ellers tager vi. Den maa dækkes, for at vor Kirke kan fange ny Kraft til Arbejdet.

Ikke skal vor Kirke ligne Ornen, som, lænket om Foden, sidder og spejder ud mod Frihedens Dag, træt af at baske med de afmægtige Vinger. Den dansk-lutherske Mission herover maa af alle dem, som Kristus har frigjort, befries for en saadan Lænke, saa den kan flyve med brede susende Vingeslag frem under Skyerne. Alle Steder, hvor vort Folk fandt Bo herovre, maa Frelsens Budskab gæste — Dertil behøves brede, stærke, uhæmmede Vingeslag. Lad os da ikke falde til Ro og stirre blot paa, hvad der blev naaet.

En fri Kirke for det danske Folk i Amerika—det er en stærk Kirke.

Saa er Løsnet for det nye Aarhundrede. Hvor er Takken for det, som svinder.

Prædiken

paa Trefoldigheds Søndag 1900, holdt under Aarsmødet i Blair, Nebr., af Pastor L. Johnson.

Trykt efter gentagne Opfordringer.

(Sluttet.)

Matth. 28, 16—20.

Det andet Mærke er Joh. 13, 35: „Derpaa skulle alle kende, at I ere mine Disciple, naar I have indbyrdes Kærlighed." Dette er Jesu Venners Adelsmærke: indbyrdes Kærlighed. Derpaa kan andre kende, at du tilhører Slægten, som Gud har adlet med det ny Navn, ikke at du blot er et moralsk Menneske, et kirkeligt Menneske, oplyst, begavet og med megen Lærdom, eller er rig eller dannet eller godgørende, men paa at du elsker de hellige og elskes af dem. Derpaa kende vi det ogsaa selv: „Vi vide at vi ere overgangne fra Døden til Livet, thi vi elske Brødren.." 1 Joh. 3, 14. Kan det nu ses paa dig, Ven, at du tilhører Brodersfabet, der hvor du bor? Har du helt hjemme blandt Guds Børn, selv om de maaske er de fattigste og ringeste, og foragtet af Verden? Er Guds Børns Glæde din Glæde? Deres Bedrøvelse din, deres Ære din. Mærker du det indre Baand, som gør, at du maa lide og tale med dem, selv om det koster Smerte? Thi Kærlighed er ikke Følelse og Snak, den er virksom. „Lader os ikke elske med Ord, ej eller Tunge, men i Gerning og Sandhed!" 1 Joh. 3, 18. Kærligheden ofrer. Den forbrer aldrig, men giver. 1 Kor. 13. Kærlighed er ikke Sødladenhed, Smiger og Ros, den er snarere Salt, der lader sig tugte af Brødre, og i Ydmyghed, Sandhed og Sagtmodighed tugter Brødre igen. Den Retfærdige slaa mig og jeg skal glædes, siger David. Hvad kommer det dig ved at tage min Pagt i din Mund, du hader jo Tugt og kaster mine Ord bag din Ryg. Sal. 55.

„Eders Mester gør eder alle til Brødre," sagde en Hedning. Ja, det er Verdens største Under, og det er vort Livs bedste Lykke, naar Guds Børn faa Naade til at leve sig sammen i et Kærlighedens Samfund, hvor de bære hverandres Byrder. Det finder Guds Velbehag, og virker Glæde hos Englene, der da kunne være tilhuse hos os. Det er en Forsmag paa Himlen, thi Luftningen om Guds Trone er Kærlighed. Derfor maa vi lære at elske Guds Børn her paa Jord, om vi skulle finde os hjemme der. Og derfor kan du ikke have et levende Haab om Salighed, hvis du ikke bærer Broderkærlighedens hellige Mærke.

Det tredie Mærke er Korset: „Den, som ikke bærer sit Kors og kommer efter mig, kan ikke være min Discipel." Luk. 14, 27. Men Kors betyder ikke, at du er tegnet dermed paa Pande og Bryst i Daaben, heller ikke at Trængsel og Lidelse, som ofte tankeløs kaldes „Kors", nej, det betyder det samme for os, som for Jesus. Han bar sit Kors til Golgatha for at korsfæstes for Syndens Skyld, og de, som høre Kristus til have korsfæstet Kødet med Lysterne og Begærringerne. Det betyder at vort eget Liv, vor syndige Kærlighed til Verden, til vore kæreste, maa forsages, gives en pinefuld, langsom Død i Kristi Efterfølgelse, daglig at give sig ind i den hellige Strid, og lide Haan og Foragt fordi vi ville tilhøre Kristus og følge ham.

Der staar en lille Skare ude paa Golgatha om en enlig, forladt og forhaanet Mand, der er dømt til en vanærende Død, de kan ikke forlade ham, hvad det saa skal koste dem. I et svagt Øjeblik svigtede de. Men da Forvirringen ved det pludselige Overfald havde lagt sig, vendte de tilbage og fulgte Jesus til Golgatha. Der var tre, men hver af dem vilde staaet der nu, om det var blevet krævet af dem. De vare Jesu Disciple, og de bare hans Forsmædelse. Hebr. 13, 13. Er du med i dette, Ven? Jeg spørger ikke om du er med naar Jesus holder Indtog, og der raabes Hosanna; thi Begejstringen kan ofte gribe dem, som siden raabe: Bort med ham; men er du med ham, naar der raabes: Korsfæst, korsfæst!

I de tunge, mørke Lidelsens Stunder, hvor det ser ud, som Kristus og hans Sag skal gaa tilgrunde, er du du med at støtte, elske og lide med ham, fordi der, og kun der, har du Livet. Da er du hans Discipel og skal herliggøres med ham.

Dette er Hovedsagen af hvad Jesus befaler os at holde. Ordet om Synd og Naade. Ordet om Kærlighed, Kors og Lidelse. Og dette er hvad en Jesu Discipel skal lære i Helligaandens Skole; thi udlært har vi ikke, det faar vi først, naar vi blive som vor Mester; lydig mod Ordet som han, elskende som han, taalmodig og hengiven i Lidelse som ham.

Du, som endnu ikke er en Jesu Discipel, gid du vilde blive det i Dag. Du kan blive det, thi han vil have alle Folk til Disciple. Kom og sæt dig med Maria ved hans Fødder, og lær af ham.

Og du, som saa af hans eget Ord kender, at du er hans, til dig lyder Befalingen: Gaar ud og gører alle Folk til mine Disciple. Og dette Bud møder en Trang i din Sjæl, thi du er lykkelig i Livsfamfund med din Frelser, og denne Lykke vil du gerne dele med hele Verden.

Nu vel, min Broder, her er din Fuldmagt. Kongernes Konge giver dig Ret til at gaa, hvor som helst i Verden, med Naadens Budskab til Syndere. Men lad os se lidt nærmere paa vor Opgave.

Den er herlig. Jesus siger ikke, gaar ind og civilicere Folkene og bygger op Landene og Byerne og udvikler Næringskilderne og fremme Oplysning, Handel og Kulter. Dette vilde være stort. Han siger heller ikke, gaar og danner Samfund og Menigheder og bygger Kirker, Skoler og Barmhjertighedsanstalter, og laver Kirkeforfatninger, Bekendelser og Lærejystemer. Det vilde være endnu større. Nej, gører dem til mine Diseiple. Det er Opgaverne, og det er det største Hverv, der nogensinde er blevet betroet dødelige. Disse andre Ting, som her er nævnt, kommer kun i Betragtning for saa vidt de kunne hjælpe til at naa det Maal, at Folkene blive Jesu Disciple. De ere som Stilladset ved en Bygning, som vel behøves for at Bygningen kan opføres, men naar Bygningen er færdig tager man Stillads et ned. Det er derfor en daarlig Bygmester der arbejder mere paa Stillads et end paa selve Bygningen. Maatte vi ikke tabe Maalet af Sigte, men lad os huske, at store Kirkesamfund og store Menigheder med lange Medlemslister, gælder intet for Gud, men at kun saa meget, er der i Sandhed gjort for Guds Riges Opbyggelse, som der ved vort Arbejde bliver sande levende Kristne, der i Kærlighed og Taalmodighed vandrer i Jesu Kristi Fodspor. Alt andet vil findes at være Træ og Siv og Straa paa den Dag naar Guds Rige naar sin Fuldendelse paa Jord.

Men maatte og vi findes at være tro i Brugen af de Midler som Herren har givet os til dette Hverv. Nu da flere og flere tabe Troen paa Naadens Midler, Guds aabenbare Ord og hans Sakramenter og i Stedet for bruge Menneskepaafund og Midler opfundne af Mennesker; maatte vi da holde fast ved den rette Form af de sande Ord. Maatte det altid være klart for os, at vi ikke kan gøre en eneste Jesu Disciple uden ved Daaben og Ordet.

Da, som vi have det rette Maal for Øje, og øve et sundt kristeligt Arbejde, vil der som Følge deraf vokse Samfund og Menigheder, bygget af Materialer der kan holde Prøve til Herrens Ære.

Til dette Kæmpeværk, at faa alle Jordens Folkeslag til sine Disciple, er det Jesus gav Befalingen først til de „12 Fiskere," og nu til os. Menneskelig talt maatte dette være en Fejltagelse. Men Herren tog ikke Fejl, hverken den Gang, eller senere, naar han sendte Missionærer ud blandt Hedningerne kun bevæbnede med Ord og Sakrament. Er Redskaberne ringe, saa er det for at Magten og Æren skal være hans.

Har du adlydt Befalingen? Gaar du ud! Hvor langt er du gaaet? Gaar du ud i Kærlighedens Medynk, saa du som din Mester grukes over Folket? Gaar du ud i inderlig, hjertelig Bøn, for dine arme, forvildede, adspredte Landsmænd og andre, og for Masserne i Hedenskabets Mørke?

Gaar du ud i Arbejdet saa du med Liv og Mund bekender den Frelser for dine, Omgivelser som den eneste Vej til Frelse og Salighed. Gaar du ud med dine Gaver, saa du er med at sende andre ud, der, hvor du ikke selv kan gaa? Der er dem der mener at vi gaar for langt. Du vil dræbe denne Menighed sagde en Diakon en Aften før Gudstjenesten til sin Præst. Denne havde nemlig om Formiddagen tillyst at der om Aftenen vilde blive optaget et Missionsoffer. Præsten svarede intet; men efter Prædiken sagde han: Diakon Jones siger at denne Menighed vil dø. Jeg dræber den ved formeget Arbejde Har I nogensinde hørt om en Menighed der døde af for meget Arbejde for Herren? Hvis saa er, saa fortæl mig, hvor den er, og jeg vil rejse derhen og i Kirketaarnet raabe: „Salige ere de døde, som dø i Herren, de skulle hvile fra deres Arbejde." Min Broder, min Søster! Hvor vilde du være, og hvor langt vilde du gaa, i Herrens Gerning, om du uden Forbehold adlød Herrens Befaling?

Det er ogsaa en svær Opgave. Verden elsker os ikke fordi vi bringer den Naadebudskabet fra vor Konge. Den vil miskende dig, og lægge en ond Mening ind i dine Ord og mistyde din bedste Gerninger. Den vil lyve om dig, bringe Skam og Skændelse paa dig. Saadan gik det Jesus. Og Discipelen er ikke over Mesteren. Han kom jo heller ikke for at tjenes, men for at give endog Livet til vor Frelse. Han sender heller ikke os for at vi skal æres prises og tjenes. Men det er ofte svært at bevare Kærligheden og holde Modet oppe naar Modstanderen rejser sig mod Jesus. Da vil Hjertet kølnes og Djævlen om Folkets Frelse lægge sig klamt og tungt om Sjælen. Men svigter Kærligheden og tabe vi Kristi ydmyge taalmodige opofrende Sind, da magte vi ikke vor Opgave. Det ved Herren. Derfor træder han frem iblandt os og siger: Mig er given al Magt i Himlen og paa Jorden. Gaar derfor og gører alle Folk til mine Disciple, og se jeg er med eder alle Dage indtil Verdens Ende.

Det er Hjælpen.

Og det er den allerbedste Hjælp der kan ydes. Vi gaar ikke i vort eget Navn, og han der sender os, sender os ikke ene. Jeg er med eder, ikke i Ord og Sakrament alene, men i Arbejdet i den daglige Strid, Kamp og Glæde. Jeg vil arbejde med og stadfæste Ordet. Jeg er med eder, saadan lyder det i de lyse Dage, naar Guds Rige gaar frem med Magt i det store Hele som i det enkelte Hjerte. Naar Sjæle vindes for Herren; naar Hjertet smelter ved Ordets Magt og Bønner om Naade og Forbarmelse stiger op til Naadens Trone og Lovsangtonerne lyde til Herrens Pris for Frelsen fundet. Naar Troen brænder lys og klar i Hjerterne og Kærligheden i Guds Børns Hjerter er varm og inderlig og de i Samdrægtighed og Enighed arbejder paa de fælles Opgaver. Naar intet Offer er for stort og intet Arbejde for svært, men de himmelske Kræfter erfares at virke mægtig i dig og andre. Da er det Herren, der er med os. Men de samme Ord lyder ogsaa til os i de tunge Tider. Naar Præsterne græde mellem Forgaarden og Alteret fordi Livets Kræfter ikke rører sig, og Sløvhed og Lunkenhed true med at bemægtige sig Hjerterne, og kun faa faa findes villige til at tage fat paa at opreise Davids falden Hytte, mens Mørkets Magter synes at faa Overtaget. Tider hvor der kæmpes og ledes baade i det skjulte og i det aabenbare og Bekymringerne for dit eget og andres evige Bel tynger som en Blyvægt paa din Sjæl. Naar Døden røver den ene Arbejder efter den anden, og Forladtheden stjæler sig over dig som hos Elias: „Herre, de have ihjelslaaet dine Profeter og nedbrændt dine Altere og jeg er alene tilbage."

Saadanne Stunder kommer der ogsaa for os, og de ere gavnlige for at vi kunne lære det, der er saa svært for os at lære. Dette: „Uden mig kunne I slet intet gøre."

Og for at prøve vor Troskab. Det er jo forholdsvis let at være tro naar alting lykkes, eller naar det er som om Herren stod og saa paa os. Men det er en højere grad af Troskab at holde ud, naar Herren synes at være borte, eller man ingen Resultater ser af sit Arbejde.

Men ogsaa i disse Sorgens, Savnets og Ensomhedens Tider, træder Herren frem blandt os. Troen ser ham og hører ham sige, „Jeg er med eder alle Dage. Med eder som gaar ud i mit Navn. Gaa — og jeg er med eder. Jeg vil aldrig slippe og aldrig forlade dig. I alle Fristelser og Farer, i Lys og Mørke, Sorg og Savn og Smerte er jeg med eder." Og Venner, er Gud vor Hjælper for hvem skulle vi da frygte? Er Gud for os hvem kan da være imod os. Da kunne vi sige til Mørket: Biger alle i tvivlende Tanker at Jesu Naade ikke er nok, og at hans Sag ikke skal sejre. hans er al Magt i Himlen og paa Jorden.

Biger al Forsagthed og Modløshed. Ere Fjenderne mange og Ondskabens Hær magtige, er han dog med os og vil give os Kraft til at sejre.

Biger alle Hindringer. Vor Jesus har al Magt, og kan aabne de lukkede Døre og skaffe os Indgang hos vort Folk, og skaffe Ordet Indgang hos de Mennesker jeg saa gerne vilde se frelste.

Kender du det løftende i denne Hjælp. Du gør det Jesu Ven. Men jo mere vi i barnlig Tro lever nær til Jesus i vort daglige Liv, des mere kan han meddele os af sine himmelske Kræfter og Velsignelse, saa vi kunne være hans Disciple og gaa hans Ærende paa Jord. Det giver Gud os i Naade. Amen.

Korrespondancer

Cedar Falls, Ia.

— Hans Nielsen der i flere Aar har arbejdet for Harris & Cole Bros. tænker paa at flytte til Waterloos hvor han har faaet Arbejde hos The Cedar Valley Mfg. Co

— Miss Anna Nielsen er kommen her til fra Waterloo og har faaet Arbejde hos Skrædermester Keim.

— Missionsfesten og Basaren som i sidste Uge blev afholdt var i alle Maader vellykket. Vor Kvindeforening havde ofret baade Tid og Kræfter i længere Tid for at gøre det til en god Fest, som kunde bringe gode Indtægter til Foreningen, og tillige var det til Glæde og Velsignelse for dem som deltog.

Der indkom ialt henved $250. Mange Mennesker besøgte Basaren og Møderne, som blev afholdt hver Dag og Aften, hvor Guds Ord om Synd og Naade lød med Kraft og Varme fra Præster og Missionærer, som var til Stede. Der var nemlig 4 af disse, som havde glædet os ved deres Komme, nemlig Præsterne: S. P. Vig, S. Johnsen, og Missionærerne Olsen fra West Branch og J. Dirsen, Latimer. Kedeligt var det imidlertid, at at de ikke alle kunde blive her Søndag over. Præsterne Vig og Johnsen maatte rejse fra os Lørdag, da de nødvendigvis maatte være hjemme om Søndagen. Missionær Diren kom først hertil Lørdag Nat, og han prædikede for os Søndag Eftermiddag. Pastor Hansen prædikede ved Højmessegudstjenesten om Formiddagen. Ved Slutningsmødet Søndag Aften talte Olsen, Diren og Pastor Hansen.

Det var velsignede Dage, maatte Gud faa Lov at velsigne de Ord, som lød gennem hans Tjenere i de Dage, da skulde det i Sandhed bære fine Frugter.

Mange Venner fra forskellige Steder glædede os med deres Besøg i de Dage. Saaledes var der nogle fra Latimer, Jewell, West Branch, ja endog fra Kansas og Rienbeck. Vi takker dem alle gennem disse Linier, og vi haaber, at de maa have haft Glæde af at være iblandt os.

— Pastor N. Hansen rejste i Mandags til Nebr. paa en længere Missionsrejse hvor han paa flere Steder, efter Indbydelse, vil tale Hedningemissionssagen. Kandidat N. Sørensen vil prædike her i Nazareth Kirke paa Søndag.

— Christian Juhl, har købt en Sadelmager-Forretning i den ny By Dyke, og Jacob Gram, der i flere Aar har arbejdet for Juhl, rejste i Tirsdags til Dyke for at bestyre den ny Forretning.

— Mr. Conradi købte i Mandags Hus og Lod af Joe Sartary for $900. Ejendommen er beliggende paa Stat Str. lige nord for „Dannevirke" Trykkeri. Huset har en Tid staaet tomt, saa han vil straks tage det i Besiddelse.

Audubon, Ia.

— Student Theodore Beck, som i Sommer har holdt Skole i Cedar Falls, Ia., var her paa Besøg. Han rejste herfra til Blair for at optage og fortsætte sin Studier ved Trinitatis Seminarium. Vi siger Tak for Besøget.

— Pastor Wejsmann har begyndt en Missionsvirksomhed ved Anita. En Del af den danske Befolkning er saavidt mig bekendt venligt stillet overfor Missionen.

— Danskerne rykke nu her ind mer og mer. Foruden Christian Jørgensen og Christian Nielsen, som i den senere Tid har købt Farm her i Nærheden af Kirken, tales der nu ogsaa om at Thomas Sørensen er i Færd med at købe en Farm her paa Egnen.

— Vi har i den senere Tid haft megen Regn og uhadigt Veir som har forhindret Lærskningen en Del. Høstudbyttet er ellers temmelig godt; Hvede giver fra 13 til 23 Bu. pr. Acre. Havre og Byg yder omkring ved 30 Bushel paa Acre.

—Christian F. Knudsens har nylig faaet en Søn.

Kenosha, Wis.

Nu gaar det jo med raske Skridt mod den kolde Vinter. Det er jo en gammel Skik at holde Høstfest, naar de velsignede Gaver er samlet ind, som den kære Gud og Fader har ladet gro, og det er ikke ude af Vejen naar vi holder Høstfesten i Fællesskab at frembære vor Tak til ham, fra hvem alt godt kommer, baade timelig og aandelig. Og til en saadan Høstfest var vi samlede her i St. Maria Menigheds Gudshus d. 23. Sept. Men vi havde en dobbelt Fest at fejre den Dag, og vor Kirke var ikke alene smykket med Blomster og Kornsorter, men med store og værdifulde Gaver. Mr. og Mrs. P. Johnsen havde skænket en stor og smuk Altertavle, som forestiller Kristi Himmelfart. Den er malet af en dansk Kunstner i Racine, Mr. Lay. Det er den smukkeste Altertavle jeg har set herovre. Tillige var der fra Tomas Hansen, som er Bedemand her i Byen skænket to store Lysestager med Lys, de skulde staa til Minde om hans gamle Forældre, der har været i Menigheden i mange Aar. Den gamle Hans Hansen tog Herren hjem for et Par Aar siden, men endnu kan den gamle afdødes kære Hustru færdes iblandt os. Tillige havde Menighedens Ungdom skænket en ny Prædikestol. Det er en Ære for vor Ungdom, at den i Stedet for at bruge sine Penge til Forlystelser, vil være med til at forskønne Herrens Hus.

Prædikestolen og den smukke Ramme til Altertavlen er lavet af Mr. Adam Mikkelsen i Racine. Vor Fest begyndte Kl. 10 med fuldt Hus. Vort Mands-Kor sang først en firstemmig Sang, hvorefter Pastor Borggaard talte til os fra Kordøren om hvor dejligt det er for en Menighed at eje et smukt og tillige et ægte lutherst indrettet Gudshus. Men det blev os ogsaa alvorligt lagt paa Sinde, at det var ikke nok; men hvad det gjaldt om var, at det blev en levende Menighed, saa der ud fra St. Maria Menighed maatte